

den Maade. Det kan derfor ikke gaa an nu at ville gaa tilbage til de Udgifter, som vi havde i de nærmeste Aar før 1885. Derfor maa Vedligeholdelsen af Flaaden i sig selv snarest blive lidt dyrere, nemlig paa Grund af Materiellet, idet der jo nu anvendes saa overordentlig meget Staal istedetfor tidligere Træ — det er derfor helt galt, at Vedligeholdelsen paa Grund af Prisfaldet skulde være blevet billigere — men det er ogsaa nødvendigt at stille bethdelig større Forbringelser end tidligere med Hensyn til Krigsberedskabet. Det maa jo erindres, at der paa dette Punkt er sket overordentlig store Forandringer i Løbet af den sidste Række Aar. Naar jeg gaar tilbage til tidligere Krige, saa vare vi jo umaadelig glade og syntes, at vi havde gjort en stor Anstrengelse, naar vi fik et Skib ud saadan i Løbet af en Maanedes Tid eller tre Uger. Saa-dant Noget kan aldeles ikke gaa an nu. I de fleste Mariner have de Skibe, der ligge parat til at kunne gaa ud med fort Værjel, Halvdelen, to Trediedele eller tre Fjerdedele af deres Mandskab om Bord. Det er altsaa klart, at man i den Henseende maa gjøre en Del. Det maa dog Enhver, tror jeg, mene, at hvad enten man vil holde en stor eller en lille Marine, den, man vil holde, bør man kunne faae ud i tilstrækkelig tidlig Tid i Krigstid. Det er altsaa for at holde Flaaden tilstrækkelig vedligeholdt, og dernæst tilstrækkelig mobiliseret, at det er nødvendigt at bruge den Sum, jeg har forlangt. Der var fra Værftet forlangt oprindelig en bethdelig større Sum, og det var i det Hele taget godt motiveret. I den første Del af denne Rigsdagsamling indskrænkede jeg imidlertid Summen meget væsentligt. Da der nu under Forhandlingerne i denne første Del af Samlingen kom disse Forbringelser om Medsættelse, saa tog jeg Sagen for paany og frøg Alt, som det paa nogen mulig Maade kunde gaa an at stryge, saa det, der nu er blevet tilbage, maa jeg for mit Vedkommende holde paa, saa længe det er muligt. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Nyboders Flytning, saa forekommer det mig nu noget sent at tage det Spørgsmaal op igjen, efterat det for 14—15 Aar siden er blevet undersøgt, og man da kom til den Erkjendelse, at det ikke var rigtigt at flytte Nyboder. Jeg skal nu ikke komme yderligere ind paa dette Spørgsmaal, som jo kunde diskuteres i overordentlig lang Tid. Jeg skal dog imidlertid nævne, at naar den ærede Ordfører mente, at det var saa uheldigt, at Nyboder blev liggende, hvor den nu ligger mellem den ældre By og de Udvidelser, som kunne finde Sted paa Husarlasernens og

eventuelt paa Kastellet's Grund, saa tror jeg tværtimod, at det er overordentlig hensigtsmæssigt, at der der kommer til at ligge en Bydel, som ikke bliver fyldt op af store Kasererner, saa at der bliver et Bælte eller en nogenlunde luftig Bydel mellem den ældre og nyere Del af Byen. Det Hele, der udfordres for, at Forbindelsen skal blive fuldkommen god, er at nogle Gader skjæres igjennem, nemlig Adelgade og Kronprindsessgade. Det vilde der ikke være Noget i Veien for, naar de nuværende aldeles uanstændige enetages Huse erstattes med gode nye toetages Arbejderboliger. Der har været fort Forhandlinger her i Thinget, hvor der blev talt saa meget om, hvor gavnligt og rigtigt det var, at de private Arbeidere fik gode og sunde Boliger, saa at det i og for sig vel ogsaa maa siges at være rigtigt, at Statens Arbeidere faae det. At de faae dem paa det Sted, hvor de nu have haft dem i saa overordentlig lang Tid, tror jeg er det Rigtigste, henset til, at det ikke vil være let at finde nogen anden Plads, som vil være brugelig, idet der ikke længere er Tale om, at man vil kunne lægge dem ud paa Drlogsværftet. — Med Hensyn til Vædringsforlaget under Nr. 123 om Skolen for Overmatroseelever vil jeg bemærke, at det er egentlig ikke saa underligt, om man fik en Bevilling hertil, da det er Noget, der er hjemlet ved Søværnsloven, at Overmatroser kunne tages særlig blandt de Helbefarne og efter den Uddannelse, de Vedkommende have faaet, at man derfor havde en Konto til dette, vilde jeg anse for meget mere regelmæssigt end at tage Pengene af den Konto, hvorfra man hidtil har gjort det. — Ved Vædringsforlaget under Nr. 125, som angaar „Georg Stage“, vil jeg først lidt imødegaa den ærede Ordfører, der har omtalt mit Løfte til Folke-thinget. Ganske sikkert tillagde han mig ikke noget Brud paa dette Løfte, men han sagde dog, at det var klart, at man, naar Marineministeren havde sagt, at der skulde komme private Elever ombord i dette Svøfesskib for Marinens Sørlinge, saa længe der var Plads dertil, kunde være sikker paa, at det ikke vilde vare længe, inden der ingen Plads var. Men den ærede Ordfører maa jo vide, hvad det var, der gjorde, at der ingen Plads blev. Det var, at dette Thing for sit Vedkommende jo vedtog Loven af 1880 om Søværnets Ordning, hvori Antallet af Marinens Elever blev forøget med 25 eller 30 eller 40 pCt., jeg huster ikke saa nøie, under alle Omstændigheder fik en Forøgelse i meget væsentlig Grad, saa at det var overordentligt naturligt, at der ikke længere var